

لئی مه کپره وه، و خیره که ت وهرمه گره وه، نه گهرچیش به دره میک پیت بدات؛ چونکه نه و که سه ی خیره که ی وهرده گریته وه و هکو نه و که سه وایه که پرشاندنه وه که ی ده خواته وه

له عومهری کوری خه تابه وه - پره زای خوی لئیت - ده لئیت: «ئه سپیکم به خشی له پیناو خوی گه وره (بو جهاد کردن)، نه و که سه ی نه سپه که ی له لا بوو؛ پشت گوپی خست (باش خزمه تی نه ده کرد)، بوئه ویستم لئی بکپرمه وه، وگومان وابوو که به نرخیکی که م پیمی ده فروشیتته وه، بوئه پرسیارم له پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - کرد (سه باره ت به م مه سه له یه)؟ نه ویش فرموو: «لئی مه کپره وه، و خیره که ت (به خشینه که ت) وهرمه گره وه، نه گهرچیش به دره میک پیت بدات؛ چونکه نه و که سه ی خیره که ی (به خشینه که ی) وهرده گریته وه».

[صه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

عومهری کوری خه تاب - پره زای خوی لئیت - یارمه تی پیاویکی دا له پیناو خوی گه وره، نه سپیکی پئی به خشی بوئه وه ی له جهاد کردندا به کاربهنیت، پیاوه که که مته رخم بوو له گرنگیدان و خهرج کردن له سه ر نه سپه که هه تاوه کو لاواز بوو، ئیمامی عومهر ویستی لئی بکپریته وه وزانی نرخه که ی هه رزان ده پیت چونکه لاوازه وئی توانا بووه، نه یگری هه تاوه کو پراویتری به پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - کرد، چونکه گومانیکی هه بوو سه باره ت به نه م کاره له نه فسی خویدا، پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - نه هی لئیکرد له وه ی بیکریت نه گهر به که مترین نرخیش بی، چونکه نه مه شتی که له پیناو خوی گه وره به خشیوو یه تی ونا بی ت پاش به خشی نی نه فسی شوینی بکه ویت و پیوه ی په یوه ست بی ت نه گهر به که مترین شتیش بی، وله وه یه نه وه ی پئی به خشراوه؛ پئی بفروشیته وه نه گهر به که مترین نرخیش بی، نه مه په شیمان بوونه وه یه له هه ندیک له خیر وه خشینه کانت، چونکه نه و به خشینه بووه هوی لیخوشبوون له تاوان وگونا هه کانت، بوئه نا بی ت له م به خشینه پاشگه ز بیته وه، بوئه دووباره کپینه وه ی به په شیمان بوونه وه له خیر کردن داده نری ت نه گهرچیش به نرخیکی دیار بکراو ده بکری ت، نه وه ی له خیره که ی په شیمان ده بیته وه یان ده یگریته وه چواندی به به و که سه ی که پرشاندنه وه ی خوی ده خواته وه؛ چونکه نه مه کاریکی زور ناپه سه ند و بوئه وه ی نه م کاره له پیش چاوی مسولمان ناشیرین بکات

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/6073>